

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžf/73/2015
Identifikačné číslo spisu: 3014200806
Dátum vydania rozhodnutia: 01.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3014200806.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: BIZ MIND SK, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Dukelská 1219/13, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 36 342 220, zastúpený JUDr. Eugenom Kostovčikom, advokátom so sídlom Gelnická 33, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/359453/2014/5051 zo dňa 7. augusta 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/238/2014-50 zo dňa 3. júna 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/238/2014-50 zo dňa 3. júna 2015 m e n í tak, že z r u š u j e rozhodnutie žalovaného č. 1100306/1/359453/2014/5051 zo dňa 7. augusta 2014 a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Súd z a m i e t a návrh na predloženie veci Súdnemu dvoru Európskej únie na začatie prejudiciálneho konania.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 658,76 € na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Eugena Kostovčika, advokáta, Košice, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“, prípadne „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia vyššie uvedeného rozhodnutia žalovaného.

1.2 Napadnutým rozhodnutím č. 1100306/1/359453/2014/5051 zo dňa 07.08.2014 žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok), ďalej len „zákon č. 563/2009 Z. z.“ aj „daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trenčín, pobočka Nové Mesto nad Váhom č.

9311401/5/1284396/2014/Štef zo dňa 02.04.2014, ktorým podľa § 68 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z. z. vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2013 vo výške 11.509,76 €, keď správca dane s poukazom na ust. § 49 ods. 1 a 2 zákona č. 222/2004 Z. z. neuznal žalobcovi právo odpočítať si DPH vo výške vo výške 7.230,34 € z dodávateľskej faktúry číslo 201301002 zo dňa 14.01.2013 vystavenej od dodávateľa SUSS s.r.o., so sídlom Veľká Okružná 43, Žilina, IČO: 46 526 625, DIČ: 2023409245, IČ DPH: SK2023409245.

a) faktúra číslo 201301002 zo dňa 14.01.2013, v celkovej hodnote 69.058,56 €, základ dane 57.548,80 €, množstvo tovaru 20 480 kg, za nákup kuracie prsia Brasil hlboko mrazené.

Správca dane zistil vlastnú daňovú povinnosť žalobcu 4.279,42 € a stanovil rozdiel medzi DPH vo výške 11.509,76 €.

1.3 Krajský súd v medziach žaloby preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že rozhodnutie a postup finančných orgánov oboch stupňov sú v súlade so zákonom, pretože v dostatočnom rozsahu zistili skutkový stav a správne aplikovali príslušné zákonné ustanovenia.

1.4 Krajský súd v Trenčíne v odvolaní napadnutom rozsudku uviedol, že obchodovania s tovarom „mrazené kuracie prsia Brasil“ sa zúčastnili viaceré spoločnosti, ktoré vytvorili v rámci Európskej únie reťazec v zložení Plusfood Hungary Kft (Maďarsko) - MADE GROUP, a.s., (Česko) - SUSS s.r.o., FAMAX plus s.r.o., prípadne FAMAX s.r.o. (Slovensko) - BIZ MIND SK s.r.o. (žalobca, t.j. Slovensko) - NOE Handels GmbH, resp. WF Interfood Handels m.b.H (Rakúsko). Na území Slovenska vystupovali v rámci vyššie uvedeného obchodného reťazca žalobca a SUSS s.r.o., resp. FAMAX s.r.o. a FAMAX plus s.r.o., pričom intrakomunitárne nadobudnutie tovaru na Slovensku malo nastať v spoločnosti SUSS s.r.o., ktorá bola povinná priznať a odvieť DPH z nadobudnutia tovaru na Slovensku a následne, po dodaní tohto tovaru žalobcovi si mohla súčasne túto DPH aj odpočítať, avšak z ceny tovaru fakturovaného žalobcovi bola povinná odvieť DPH do štátneho rozpočtu, čo však neučinila a DPH v tejto spoločnosti je nevyhnutelná, spoločnosť je riziková, došlo k jej zlúčeniu so spoločnosťou PRO EXPO, s.r.o., zanikla bez právneho nástupcu a bola vymazaná z obchodného registra. Konateľom tejto spoločnosti bol v období od 07.09.2012 do zániku spoločnosti Z. F., ktorý má bydlisko v W.. Konateľ spoločnosti sa vo svojej výpovedi pred správcom dane nevedel vyjadriť k tomu, či prebral účtobné doklady zlúčenej spoločnosti SUSS s.r.o. Účtovníctvo následne nepredložil a z daňového priznania DPH bolo zistené, že spoločnosť SUSS s.r.o. daň z nadobudnutia tovaru od spoločnosti MADE GROUP, a.s. nepriznala a neodviedla do štátneho rozpočtu, deklaroval len nakúpenie tovaru v tuzemsku a k tomu adekvátny predaj tovaru. Za stavu, kedy DPH do štátneho rozpočtu neodviedla spoločnosť SUSS s.r.o. a zároveň si DPH na vstupe uplatnil žalobca, ktorý mal dodať predmetný tovar do Rakúska, v dôsledku čoho bol žalobca oslobodený od platenia DPH na výstupe v zmysle ust. § 43 zákona č. 222/2004 Z. z., došlo k zneužitiu zásady neutrality DPH a vo vzťahu k štátnemu rozpočtu k daňovému úniku. Konečným odberateľom v Rakúsku boli dve spoločnosti, a to spoločnosť NOE Handels GmbH a spoločnosť WF Interfood Handels m.b.H.

1.5 Zdaniteľné plnenie sa v časti obchodného reťazca MADE GROUP, a.s. (Česko) - SUSS s.r.o. (Slovensko) - BIZ MIND SK s.r.o. (žalobca, t.j. Slovensko) - NOE Handels GmbH (Rakúsko) resp. WF Interfoods Handels m.b.H (Rakúsko), realizovalo bez akejkoľvek prekládky tovaru a celú prepravu zabezpečovala spoločnosť J & M TRANSPED, s.r.o. Olomouc, ktorá celú túto prepravu (z Hněvotína cez Nové Mesto nad Váhom do Viedne) fakturovala spoločnosti MADE GROUP, a.s., pričom za českú spoločnosť MADE GROUP, a.s., prepravu objednával pán X..

1.6 Pri daňových kontrolách bolo zistené, že žalobca opakovane deklaruje nákup kuracích prs od tuzemského platiteľa, ktorý so správcom dane nekomunikuje, nepredloží účtovníctvo a doklady ku kontrole, existenciu tovaru preukazuje ďalším dodávateľom v ČR, ktorý dokladu intrakomunitárne dodanie tovaru zmiznutému obchodníkovi na Slovensko, ktorý daň neodviedol. Žalobca potom žiada vrátenie dane na základe faktúr od nekontaktného dodávateľa a zároveň deklaruje intrakomunitárne dodanie tohto tovaru do Rakúska s oslobodením od dane.

1.7 Krajský súd v Trenčíne bol jednoznačne toho názoru, že vyššie uvedené skutočnosti vo vzájomnej súvislosti preukazujú, že spoločnosti SUSS s.r.o. a žalobca sa do obchodného reťazca na Slovensku

zapojili práve v úmysle získať nenáležitú daňovú výhodu spočívajúcu v tom, že žalobca si uplatní odpočítanie DPH zo štátneho rozpočtu, pričom sám nebude musieť odviesť do štátneho rozpočtu DPH na výstupe, keďže tovar formálne dodá do Rakúska (§ 43 zákona č. 222/2004 Z. z.). Za stavu, kedy je DPH nevymožiteľná u žalobcovho dodávateľa (spoločnosť SUSS s.r.o., ktorá bola zlúčená so spoločnosťou PRO EXPO s.r.o., ktorá bola následne vymazaná z obchodného registra), tak došlo k zneužitiu zásady neutrality DPH a vo vzťahu k štátnemu rozpočtu k daňovému úniku. V úplnej zhode s týmto záverom je i tá skutočnosť, že pri dodaní tovaru z Čiech do Rakúska bolo možné dosiahnuť predmetný daňový únik na Slovensku len tak, že sa do obchodného reťazca zapoja minimálne dva slovenské subjekty, z ktorých subjekt na prvom stupni (SUSS s.r.o., v iných prípadoch dovozu kuracích prís z Brazílie spoločnosti FAMAX plus s.r.o. a FAMAX s.r.o.) neodvedie do štátneho rozpočtu DPH a vystaví druhému subjektu (žalobcovi) faktúru, z ktorej si druhý subjekt (žalobca) uplatní odpočet DPH, práve tak, ako je tomu i v súdnej veci. To, že žalobca a spoločnosť SUSS s.r.o., (alebo FAMAX plus s.r.o. a FAMAX s.r.o.) boli len fiktívne zapojené do obchodného reťazca, jednoznačne potvrdzuje i to, že zdaniteľné plnenie sa z Čiech do Rakúska realizovalo bez akejkoľvek prekládky tovaru, pričom celú prepravu organizačne zabezpečoval splnomocnenec spoločnosti MADE GROUP, a.s. G. Q. (prostredníctvom prepravcu J & M TRANSPED, s.r.o., ktorému celú prepravu z Čiech cez Slovensko do Rakúska uhradila spoločnosť MADE GROUP, a.s.), a niet preto jediného racionálneho dôvodu, aby dodanie tovaru sa z Čiech do Rakúska nemohlo zrealizovať i bez prítomnosti dvoch slovenských spoločností (žalobcu a SUSS s.r.o.), keď celé zdaniteľné plnenie v časti reťazca z Čiech do Rakúska bolo riadené spoločnosťou MADE GROUP, a.s. cez jej splnomocnenca G. Q..

1.8 Ďalšou skutočnosťou nepriamo potvrdzujúcou záver, že spoločnosť SUSS s.r.o. nemohla dodať žalobcovi tovar uvedený na sporných faktúrach, je podľa krajského súdu samotný fakt, že spoločnosť SUSS s.r.o. je rizikovým subjektom, ktorý bol dňa 14.3.2013 zrušený bez likvidácie, zlúčený so spoločnosťou PRO EXPO s.r.o. Ohľadne uvedenej nástupnickej spoločnosti sa už v čase zlúčenia viedlo na Okresnom súde Trenčín konanie sp. zn. 29CbR/178/2010, v ktorom bola táto spoločnosť pre zistenú nemajetnosť zrušená bez likvidácie s účinnosťou od 23.05.2013. Následne dňa 29.08.2013 bola z obchodného registra aj vymazaná. Od 07.09.2012 bol jej štatútom Z. F. s trvalým pobytom W.. Z uvedeného možno dovodiť účelovosť zrušenia dodávateľskej spoločnosti SUSS s.r.o., ktorá slúžila predovšetkým len ako umelý článok reťazca, ako už bolo uvedené vyššie.

1.9 Podľa krajského súdu z rozsiahleho dokazovania vykonaného správcom dane bolo bezpečne preukázané, že slovenské spoločnosti (žalobca a SUSS s.r.o.) boli do obchodného reťazca zapojené len fiktívne. Identita tovaru, identita prepravcu, časová a vecná súvislosť obchodného prípadu preukazuje len to, že k zdaniteľnému plneniu došlo medzi spoločnosťami MADE GROUP, a.s. a NOE Handels GmbH, resp. MADE GROUP, a.s. a WF Interfoods Handels m.b.H. Žalobca a ani spoločnosť SUSS s.r.o. sa na uvedenom obchodnom prípade reálne nezúčastnili. Na uvedenom závere nemôžu zmeniť nič ani výpovede G. Q. a G. J., ktoré nemôžu úspešne obstáť voči skutočnosti, že spoločnosť FAMAX plus s.r.o. nebola v čase zdaniteľného plnenia reálne fungujúcou spoločnosťou, a teda nemohla žalobcovi žiaden tovar reálne dodať. Súčasne súd konštatuje, že žalovaný svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil, vysporiadal sa jasne a zrozumiteľne so všetkými odvolacími námietkami, pričom vychádzal predovšetkým zo skutkových zistení, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania

1.10 Krajský súd uzavrel, že podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ a v § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť (keďže to zákon neustanovuje) ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani za dobromyseľnosti platiteľa. Naopak, zákonodarca požaduje (pre ľahkú zneužitelnosť), aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré pre nárok na odpočet stanovil. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať jednak to, že: 1. zdaniteľné plnenia boli reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre, a jednak 2. prijaté služby a tovary ďalej použil na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ. Samotné faktúry a doklady o ich úhrade sú síce formálnou podmienkou priznania nároku na odpočet DPH, nie sú však postačujúcou podmienkou pre priznanie nároku na odpočet DPH, pokiaľ nie sú odrazom reálneho plnenia. Technicky je totiž možné vyhotoviť akúkoľvek faktúru,

akýkoľvek doklad znejúci na určité plnenie bez ohľadu na to, či takéto plnenie bolo skutočne poskytnuté a rovnako je technicky možné previesť akékoľvek peňažné prostriedky na akýkoľvek účet, t. j. predstierať zaplatenie vystavených faktúr bezhotovostným prevodom na účet dodávateľa. Je teda zrejmé, že splnenie formálnej stránky na priznanie nároku na odpočet DPH vyjadrenej predloženými dokladmi je síce jednou z podmienok, aby bol na základe týchto dokladov priznaný nárok na odpočet DPH, tieto doklady však musia byť odrazom reálneho plnenia. Jednoducho povedané, ak daňové doklady (faktúry a doklady o úhrade) neodrážajú reálne plnenie, nemôžu založiť nárok na odpočet DPH, nakoľko ide o fiktívne plnenie.

1.11 V súdnej veci finančné orgány oboch stupňov dôvodne ustálili, že zdaniteľné plnenia neboli reálne uskutočnené, preto žalobcovi nemohlo byť priznané právo na odpočet DPH na vstupe podľa ust. § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. Navyše priznaniu odpočtu DPH bránili i formálne nedostatky, keď faktúry, z ktorých si žalobca uplatňoval odpočet, nemali náležitosti podľa ust. § 71 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. (účinného do 31.12.2012), keď neobsahovali správne identifikačné číslo pre daň dodávateľa žalobcu.

1.12 V súdnej veci finančné orgány oboch stupňov dôvodne ustálili, že zdaniteľné plnenia neboli reálne uskutočnené, preto žalobcovi nemohlo byť priznané právo na odpočet DPH na vstupe podľa ust. § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. Navyše priznaniu odpočtu DPH bránili i formálne nedostatky, keď faktúry, z ktorých si žalobca uplatňoval odpočet, nemali náležitosti podľa ust. § 71 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. (účinného do 31.12.2012), keď neobsahovali správne identifikačné číslo pre daň dodávateľa žalobcu.

2.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 247 ods. 1, § 249 ods. 2, § 250i ods. 1, § 250j ods. 1 O.s.p. a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie Daňového úradu Trenčín, pobočka Nové Mesto nad Váhom č. 9311401/5/1284396/2014/Štef zo dňa 02.04.2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2.2 Odvolateľ poukazoval na to, že právnym problémom, ktorý vyplynul z prvostupňových rozhodnutí a z rozhodnutí žalovaného bola otázka či tovar bol dodaný spoločnosťou FAMAX s.r.o. a či žalobca predložil dôkazy, ktoré by preukazovali uskutočnenie dodávky tovaru spoločnosťou SUSS, s.r.o. išlo o prvú ťažiskovú námietku žalobcu, ktorá mala pre vec podstatný význam a na ktorú bolo potrebné dať v rozsudku jednoznačnú odpoveď. Krajský súd mal v rozsudku dať jednoznačnú odpoveď, či žalobca preukázal alebo nepreukázal dodanie tovaru spoločnosťou SUSS s.r.o. V nadväznosti na prvú ťažiskovú námietku žalobca s poukazom na konkrétne rozsudky Súdneho dvora EÚ a Najvyššieho súdu SR v žalobách namietať, že bolo dôkaznou povinnosťou daňových orgánov objektívne preukázať, že žalobca vedel alebo mal vedieť, že plnenie, ktoré uskutočnil, bolo súčasťou podvodu. išlo o druhú ťažiskovú námietku žalobcu, ktorá mala pre vec podstatný význam a na ktorú bolo potrebné dať v rozsudku jednoznačnú odpoveď. Krajský súd mal v rozsudku dať jednoznačnú odpoveď, či daňové orgány splnili svoje dôkazné bremeno, čo v danom prípade znamenalo, či dostatočne a nespochybniteľne preukázali, že žalobca vedel alebo mohol vedieť, že sa prijatím plnenia bude podieľať na plnení, ktoré je spojené s daňovým únikom.

2.3 Krajský súd jednoznačne ustálil, že sporné faktúry sú len fiktívnymi faktúrami a žalobca prijal od spoločnosti SUSS s.r.o. sporné faktúry bez toho, aby prijal aj tovar, a teda musel mať vedomosť, že ide len o fiktívne zdaniteľné plnenia.

2.4 Žalobca dáva do pozornosti odvolaciemu súdu, aký skutkový stav, ktorým bol krajský súd viazaný bol zistený v konaní, resp. ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutí finančných orgánov. Správca dane v rozhodnutí (str. 8) uvádza, že daňový subjekt v priebehu kontroly nepreukázal, že predmetný tovar bol dodaný spoločnosťou SUSS, s. r. o. Žalovaný výslovne uvádza (str. 10), že v tomto prípade

správca dane nespochybnil existenciu tovaru, aj keď existencia tovaru nebola jednoznačne preukázaná, preukázaný bol pohyb vozidiel, priznanie tovaru rakúskym konečným odberateľom a zapojenie osôb v reťazci, teda aj žalobcu. Ak podľa žalovaného bol preukázaný pohyb vozidiel a priznanie tovaru rakúskym odberateľom, čo znamená, že potvrdzuje, že do Rakúska bol predaný tovar identický s tovarom nakúpeným od dodávateľa SUSS, s. r. o. Ak podľa žalovaného bolo preukázané zapojenie osôb v reťazci, vrátane Žalobcu, čo znamená, že potvrdzuje dodanie tovaru do Rakúska žalobcom. To ostatné potvrdzujú aj výsledky medzinárodnej výmeny informácií a zistení u rakúskeho odberateľa WF Interfoods Handels m.b.H.

2.5 Podľa súdu spoločnosť SUSS, s.r.o. nebola v čase zdaniteľného plnenia reálne fungujúcou spoločnosťou, t.j. nevykonávala reálne podnikateľskú činnosť, nemohla reálne žalobcovi dodať tovar a žalobcovi vystaviť len faktúru bez reálneho dodania tovaru. Pokiaľ žalobca prijal sporné faktúry bez toho, aby zároveň prijal i tovar, je jeho vedomosť o fiktívnosti takéhoto zdaniteľného plnenia nespochybniteľná. Identita tovaru, identita prepravcu, časová a vecná súvislosť obchodného prípadu preukazuje len to, že k zdaniteľnému plneniu došlo medzi spoločnosťami MADE GROUP, a.s. a rakúskym odberateľom. Na uvedenom závere nemôžu zmeniť nič ani výpovede G. Q. a G. J., ktoré nemôžu úspešne obstáť voči skutočnosti, že spoločnosť SUSS, s.r.o. nebola v čase zdaniteľného plnenia reálne fungujúcou spoločnosťou, a teda nemohla žalobcovi žiaden tovar reálne dodať. Z rozhodnutí daňových orgánov však vyplýva, že nikdy netvrdili, na rozdiel od súdu, že sporné faktúry sú len fiktívnymi faktúrami a žalobca prijal od spoločnosti SUSS, s.r.o. sporné faktúry bez toho, aby prijal aj tovar. Ak krajský súd uvádza, že žalobca prijal od spoločnosti SUSS, s.r.o. sporné faktúry bez toho, aby prijal aj tovar, potom postupoval v rozpore s ustanovením § 250i ods. 1 O.s.p. pretože nerešpektoval skutkový stav, ktorý bol zistený daňovými orgánmi v čase vydania napadnutého rozhodnutia a ktorý bol pre súd rozhodujúci. Súd postupoval aj v rozpore s ustanovením § 250j ods. 1 O.s.p., pretože konkrétnymi dôvodmi žaloby sa vôbec nezaoberal a zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu potvrdil výlučne z dôvodov, ktoré rozhodnutie neobsahuje a ktoré neboli podkladom rozhodnutia.

2.6 Žalobca poukazoval na identitu tovaru nakúpeného od spoločnosti SUSS, s. r. o. a dodaného rakúskemu odberateľovi, na vecnú a časovú súvislosť, na to, že faktúry, listinné a iné dôkazy sú súčasťou obchodného reťazca, ktorý nevykazuje žiadne znaky logického alebo skutkového pochybenia. Podľa krajského súdu identita tovaru, identita prepravcu, časová a vecná súvislosť obchodného prípadu preukazuje len to, že k zdaniteľnému plneniu došlo medzi spoločnosťami MADE GROUP, a.s. a rakúskym odberateľom. Uvedený záver súd odôvodňuje tým, že spoločnosť SUSS, s.r.o. nebola v čase zdaniteľného plnenia reálne fungujúcou spoločnosťou, nemohla žalobcovi žiaden tovar reálne dodať, a teda žalobcovi vystaviť len faktúru bez reálneho dodania tovaru. Došlo k zlúčeniu spoločnosti SUSS, s. r. o so spoločnosťou PRO EXPO, s. r. o., ktorá následne zanikla bez právneho nástupcu a bola vymazaná z obchodného registra. Konateľom tejto spoločnosti bol Z. A., ktorý sa nevedel vyjadriť k tomu, či prebral účtovné doklady zlúcenej spoločnosti SUSS s.r.o. Podľa žalobcu, zistené rozpory vypovedajú o kvalite vzťahov v uvedenej spoločnosti, ale nemožno ich hodnotiť tak, že spoločnosť SUSS, s.r.o. nebola reálne dodať. K takému autoritatívnemu záveru nedospeli ani daňové orgány, správca dane uvádza len pochybnosti o reálnej ekonomickej činnosti spoločnosti SUSS, s. r. o., žalovaný sa k tomu vôbec nevyjadruje.

2.7 Žalobca v žalobe namietal, že daňové orgány nepostupovali podľa § 3 ods. 3 Daňového poriadku, pretože nezhodnotili všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a neprihliadli na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo. Súd v podstate všetky námietky žalobcu ohľadom hodnotenia dôkazov odmietol. Uvedený spôsob hodnotenia dôkazov plne zodpovedá autoritatívnemu a ničím nepodloženému záveru krajského súdu, ktorý jednoznačne ustálil, že spoločnosť SUSS, s.r.o. nebola v čase zdaniteľného plnenia reálne fungujúcou spoločnosťou a žalobca musel mať vedomosť o tom, že sporné faktúry sú len fiktívnymi faktúrami.

2.8 Žalobca namietal, že žalovaný v rozhodnutí uvádza nové skutočnosti, ku ktorým sa nemal možnosť vyjadriť, vyjadriť sa k spôsobu ich zistenia a prípadne navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov. Tieto dôkazy boli získané nezákonným spôsobom a nie je možné na ne prihliadnúť. Podľa súdu žalovaný pri

svojom rozhodovaní vychádzal výlučne zo zistení správcu dane a aj táto námietka žalobcu nie je dôvodná. Tvrdenie súdu, ktorý bez toho, aby si uvedenú skutočnosť overil len opísal konštatovania žalovaného z vyjadrenia k žalobe je v extrémnom rozpore so skutočnosťou. Najzávažnejšie nové dôkazy, ktoré nie sú uvedené v prvostupňovom rozhodnutí sú tvrdenia žalovaného, že prepravca J&M TRANSPED, s. r. o. fakturoval celú túto dopravu spoločnosti MADE GROUP, a. s., A. Q. je uvedený ako kontaktná osoba spoločnosti MRAZÍRNY, ALTENSTRASSE 12, WIEN, Rakúsko, pôsobil v dodávateľskej spoločnosti MADE GROUP, a. s. a aj v odberateľskej spoločnosti NOE Handels GmbH. Žalobca poukazuje na to, že o spoločnosti MADE GROUP, a. s., ako dodávateľskej spoločnosti SUSS, s. r. o. sa dozvedel až počas daňovej kontroly. Sám žalobca dal podnet na vypočutie A. Q. a sám zabezpečil jeho účasť na pojednávaní 24.05.2013 a neskôr za účelom objasnenia niektorých tvrdení aj na pojednávaní 11.06.2013. Ak by tieto zistenia uviedol správca dane v protokole, žalobca by opätovne navrhol vypočutie A. Q.. Ak podľa žalovaného uvedené už zistil správca dane, potom bolo jeho povinnosťou v zmysle § 24 Daňového poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav danej veci a sporné tvrdenia objasniť. Ak správca dane sa nepokúsil objasniť zjavné nezrovnalosti, svedčí to o tom, že skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti neboli zistené čo najúplnejšie v súlade s ustanovením § 24 ods. 2 Daňového poriadku. Žalobca poukazuje na to, že žalovaný v rozhodnutí uvádza (str. 9), že zo spisového materiálu nie je zrejmé, na základe čoho bol A. Q. vedený ako kontaktná osoba spoločností MRAZÍRNY AGRONOV AZ, Nové Mesto nad Váhom a NOE Handels GmbH. Napriek tomu však súd uvedenú skutočnosť považuje za preukázanú a uvádza (str. 6), že niet jediného racionálneho dôvodu, aby dodanie tovaru sa z Čiech do Rakúska nemohlo zrealizovať i bez prítomnosti dvoch slovenských spoločností (žalobcu a SUSS, s.r.o.), keď celé zdaniteľné plnenie v časti reťazca z Čiech do Rakúska bolo riadené spoločnosťou MADE GROUP, a.s. cez jej splnomocnenca A. Q..

3.

3.1 Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, napadnuté rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov a konania, ktoré predchádzali ich vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

4.2 V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 od. 1 O.s.p.).

4.3 Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

4.4 Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

4.5 Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

4.6 Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je

povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

4.7 Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

4.8 Podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ a v § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť (keďže to zákon neustanovuje) ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani za dobromyseľnosti platiteľa. Naopak, zákonodarca požaduje (pre ľahkú zneužitelnosť), aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré pre nárok na odpočet stanovil. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať jednak to, že 1. zdaniteľné plnenia boli reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre, a jednak že 2. prijaté služby a tovary ďalej použil na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ. Samotné faktúry a doklady o ich úhrade sú síce formálnou podmienkou priznania nároku na odpočet DPH, nie sú však postačujúcou podmienkou pre priznanie nároku na odpočet DPH, pokiaľ nie sú odrazom reálneho plnenia. Technicky je totiž možné vyhotoviť akúkoľvek faktúru, akýkoľvek doklad znejúci na určité plnenie bez ohľadu na to, či takéto plnenie bolo skutočne poskytnuté a rovnako je technicky možné previesť akékoľvek peňažné prostriedky na akýkoľvek účet, t.j. predstierať zaplatenie vystavených faktúr bezhotovostným prevodom na účet dodávateľa. Je teda zrejmé, že splnenie formálnej stránky na priznanie nároku na odpočet DPH vyjadrenej predloženými dokladmi je síce jednou z podmienok, aby bol na základe týchto dokladov priznaný nárok na odpočet DPH, tieto doklady však musia byť odrazom reálneho plnenia. Jednoducho povedané, ak daňové doklady (faktúry a doklady o úhrade) neodrážajú reálne plnenie, nemôžu založiť nárok na odpočet DPH, nakoľko ide o fiktívne plnenie.

4.9 Najvyšší súd z obsahu súdneho ako aj administratívneho spisu zistil, že žalobca si uplatnil odpočítanie DPH zo sporných faktúr:

- a) faktúra číslo 0162012(int.č.30/12) zo dňa 16.03.2012, za kuracie prsia Brasil v celkovej hodnote 70.425,30,- €, základ dane 58.688,- €, 20 % DPH 11.737,60 €,
- b) faktúra číslo 0172012(int.č.29/12) zo dňa 25.03.2012, za kuracie prsia Brasil v celkovej hodnote 70.425,60 €, základ dane 58.688,-€, 20 % DPH 11.737,60 €, od dodávateľa FAMAX s.r.o Špitálska 10 Bratislava, IČO: 45604941, IČ DPH:SK2023056233 .

4.10 Senát z obsahu pripojených spisov ustálil, že v danom prípade tovar s pôvodom z Brazílie bol ku končenému odberateľovi v Rakúsku prepravený cez Slovensko, pričom intrakomunitárne nadobudnutie malo nastať v spoločnosti FAMAX s.r.o., (ktorá spoločnosť vystupovala ako dodávateľ žalobcu) a ktorá bola povinná priznať a odvieť DPH z nadobudnutia tovaru na Slovensku, avšak z ceny tovaru fakturovaného žalobcovi bola povinná odvieť DPH do štátneho rozpočtu, čo však neučinila a DPH v tejto spoločnosti je nevyhľaditeľná.

4.11 Žalobca, ako v poradí druhý subjekt v obchodnom reťazci na Slovensku, si uplatnil odpočítanie DPH z faktúry od spoločnosti FAMAX s.r.o. (DPH na vstupe), pričom táto DPH nebola na predchádzajúcom stupni odvedená do štátneho rozpočtu. Tým, že tovar bol zo strany žalobcu dodaný do iného členského štátu EÚ (do Rakúska), žalobca si uplatnil oslobodenie od DPH podľa § 43 zákona č. 222/2004 Z. z., čo znamená, že jedine spoločnosť FAMAX s.r.o. vykazovala DPH na výstupe a bola povinná túto odvieť do štátneho rozpočtu, čo však neučinila.

4.12 Z uvedeného vyplýva, že tovar bol cez slovenské spoločnosti (spoločnosť FAMAX s.r.o. a žalobcu) pravdepodobne predávaný len z dôvodu uplatnenia odpočítania DPH u žalobcu bez toho, aby DPH bola reálne do štátneho rozpočtu odvedená na ktoromkoľvek stupni.

4.13 Žalovaný i správca dane vo veci zdôraznili, že rozsiahlym dokazovaním bolo preukázané, že dodávateľ žalobcu (spoločnosť FAMAX s.r.o.) je rizikovým subjektom, so správcom dane nespokupracuje, je nekontaktný, nepodáva daňové priznania, sídlo spoločnosti slúži len na preberanie pošty, v mene spoločnosti od 15.07.2010 do 24.11.2011 (ide o obdobie pred predmetným zdaniteľným plnením v súdnej veci) konal J. E. a od 24.11.2011 (v čase realizácie zdaniteľných plnení v súdnej veci, t.j. marec 2012) koná v mene spoločnosti FAMAX s.r.o. A. Q.. Za dodávateľa žalobcu (za spoločnosť FAMAX s.r.o.) komunikoval so žalobcom nie konateľ spoločnosti FAMAX s.r.o. A. Q., ale J. E., ktorý konateľom spoločnosti FAMAX s.r.o. v rozhodnom období už nebol a napriek tomu disponoval i s účtom spoločnosti FAMAX s.r.o., čo je ďalšia zo skutočností, ktorá podľa žalovaného jednoznačne potvrdzuje logický záver, že spoločnosť FAMAX s.r.o. bola zneužitá na získanie neoprávnenej daňovej výhody. Akým spôsobom a od koho získal žalobca kontakt na svojho dodávateľa (spoločnosť FAMAX s.r.o.), odmietol žalobca pred správcom dane uviesť. Žalovaný ďalej poukázal na nesúlad daňových dokladov, keď prepravované množstvo nesúhlasí s množstvom fakturovaným, keď v rámci obchodného reťazca sa menilo označenie tovaru (kuracie prsia solené, Perdix, Brasil), a sporné faktúry (č. 0162012,0172012) nespĺňajú náležitosti podľa § 71 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. (účinného do 31.12.2012), pretože je na nich nesprávne uvedené DIČ a IČ DPHdodávateľa.

4.14 Tovar (kuracie prsia) pochádzal z Brazílie, spoločnosť MADE GROUP, a.s., tovar nakúpila od dovozcu Plusfood Hungary Kft z Maďarska, pričom k dodaniu tovaru v reťazci MADE GROUP, a.s. - FAMAX s.r.o. - BIZ MIND SK s.r.o. (žalobca) - MK Schmied Stahlbautechnik GmbH došlo bez akejkoľvek prekládky a celú prepravu zabezpečovala spoločnosť J & M TRANSPED, s.r.o. Olomouc, ktorá celú túto prepravu fakturovala (z Hněvotína cez Nové Mesto nad Váhom do Viedne) spoločnosti MADE GROUP, a.s.

4.15 Za českú spoločnosť MADE GROUP, a.s., konal G. Q., ktorý mal byť zamestnancom tejto spoločnosti, a to na základe plnomocenstva zo dňa 20.05.2013, ktorého oprávňovalo k zastupovaniu spoločnosti MADE GROUP, a.s., vo veci obchodných jednaní na Slovensku“, čo vzhľadom na dátum udelenia plnej moci zo dňa 20.05.2013 znamená, že k udeleniu plnej moci došlo viac ako po pol roku po deklarovaniých zdaniteľných obchodoch.

4.16 Správcom dane bolo zistené, že G. Q. pôsobil zároveň (teda nielen v spoločnosti MADE GROUP, a.s.) ako kontaktná osoba MRAZÍRNY AGRONOVA Z, Nové Mesto nad Váhom, aj v spoločnosti NOE IMPORT EXPORT, Viedeň, čo podľa názoru finančných orgánov je dôkaz toho, že slovenské spoločnosti FAMAX s.r.o., a BIZ MIND SK s.r.o., (žalobca) boli umelo vložené do reťazca medzi spoločnosti MADE GROUP, a.s., a odberateľskú spoločnosť v Rakúsku.

4.17 Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Ustanovenia § 214 ods. 1, 4 a 5 sa v konaní podľa tejto časti nepoužijú.

4.18 Podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu vráti vec správne mu orgánu na ďalšie konanie.

4.19 Podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci.

4.20 Senát najvyššieho súdu po oboznámení sa s obsahom pripojedného administratívneho spisu dospel k záveru, že finančné orgány sa v tomto konaní citovanými ustanoveniami zákonov dôsledne neriadili. Senát odvolacieho súdu má za to, že zistenie skutkového stavu je nepostačujúce na posúdenie veci (§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a preto rozhodnutia žalovaného boli vydané predčasene.

4.21 Všeobecné dôkazné bremeno daňového subjektu vyplývajúce z daňového poriadku je v danom prípade modifikované právom Európskej únie. Správca dane a žalovaný v danom prípade nesprávne vychádzali iba z vnútroštátnych predpisov a vec neposúdili z hľadiska judikatúry Súdneho dvora Európskej únie a únieového práva v oblasti dane z pridanej hodnoty.

4.22 Právny zástupca žalobcu podaním doručeným Najvyššiemu súdu SR dňa 11.04.2016 predložil návrh na podanie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie.

4.23 Navrhoval, polozenie nasledujúcich prejudiciálnych otázok:

1. Je postup súdu v súlade s právom na obhajobu, ktoré predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie a uplatní sa vždy, ak je v úmysle prijať voči osobe rozhodnutie nepriaznivo zasahujúce do jej postavenia a v súlade s cieľmi Smernice Rady 2006/112, keď súd, bez akéhokoľvek dokazovania a bez toho, aby bolo žalobcovi umožnené účinne uplatniť svoje právo na obhajobu podstatným spôsobom zmení právny rámec predmetu sporu a na rozdiel od daňových orgánov dospeje k záveru, že žalobca prijal od spoločnosti SUSS, s.r.o. sporné faktúry bez toho, aby prijal aj tovar, a teda bol vedomým účastníkom daňového podvodu ?

2. Je postup súdu v súlade so Smernicou Rady 2006/112, ak súd za stavu, keď správne orgány nespochybnili existenciu tovaru, bol preukázaný pohyb vozidiel, bolo preukázané zapojenie všetkých osôb v reťazci, dodanie tovaru bolo potvrdené rakúskym konečným odberateľom, bola preukázaná identita tovaru a prepravcu, časová a vecná súvislosť celého obchodného prípadu vylúči spoločnosti SUSS, s.r.o. a žalobcu, ako samostatné stupne distribúcie a príjme záver, že k zdaniteľnému plneniu došlo len medzi spoločnosťami MADE GROUP, a.s. a rakúskym odberateľom a slovenské spoločnosti boli do obchodného reťazca len fiktívne zapojené ?

3. Je postup súdu v súlade so Smernicou Rady 2006/112, ak súd za stavu, keď zdaniteľné plnenie sa z Čiech do Rakúska realizovalo bez akejkoľvek prekládky tovaru príjme záver, že dodanie tovaru sa z Čiech do Rakúska realizovalo bez prítomnosti slovenských spoločností, SUSS, s.r.o., a žalobcu a z uvedeného dôvodu neprizná právo na odpočítanie dane?

4. Je v súlade so Smernicou Rady 2006/112 nepriznať právo na odpočítanie dane z dôvodu, že DPH je v spoločnosti SUSS, s.r.o. nevymožiteľná a odôvodňovať to tým, že došlo k narušeniu zásady neutrality DPH vo vzťahu k štátnemu rozpočtu?

5. Je v súlade so Smernicou Rady 2006/112 zo zistení, že spoločnosť SUSS, s. r. o., je nekontaktná, došlo k účelovému zlúčeniu so spoločnosťou PRO EXPO, s. r. o., ktorá bola neskôr vymazaná z obchodného registra, nepriznala žiadne nadobudnutie tovaru z EÚ, predmetný obchod nebol možné preveriť v jej účtovnej evidencii, prijať záver, že spoločnosť SUSS, s.r.o. nemohla reálne žalobcovi dodať tovar uvedený na sporných faktúrach a z uvedených dôvodov nepriznať právo na odpočítanie dane ?

4.24 Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh právneho zástupcu žalobcu na podanie návrhu Súdnemu dvoru Európskej únie, na rozhodnutie o prejudiciálnej otázke doručil na vyjadrenie žalovanému, ktorý sa k návrhu písomne vyjadril dňa 17.05.2016.

4.25 Podľa Najvyššieho súdu SR je potrebné pripomenúť, že boj proti podvodom, daňovým únikom a pred prípadným zneužitím systému dane z pridanej hodnoty, je cieľom uznaným a podporovaným smernicou 2006/2012. Prináleží teda vnútroštátnym orgánom a súdom zamietnuť priznanie práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, ak sa s ohľadom na objektívne skutočnosti preukáže, že toto právo sa uplatňuje podvodne alebo zneužívajúcim spôsobom (pozri rozsudok Súdneho dvora EÚ Bonik, C - 285/11).

4.26 Právo na odpočítanie dane tak možno zdaniteľnej osobe zamietnuť iba pod podmienkou, že sa na

základe objektívnych skutočností preukáže, že zdaniteľná osoba, ktorej bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba zakladajúca právo na odpočítanie dane, vedela, alebo mala vedieť, že sa takýmto nadobudnutím tovaru alebo prijatím týchto služieb zúčastní na transakcii predstavujúcej daňový podvod týkajúci sa DPH zo strany dodávateľa alebo iného hospodárskeho subjektu, ktorý na vstupe alebo na výstupe zasahuje do reťazca týchto dodaní alebo týchto služieb (pozri rozsudok Súdneho dvora EÚ Bonik, C-285/11, bod 40).

4.27 Vychádzajúc z právneho názoru vysloveného v rozhodnutí Európskeho súdneho dvora (dnes Súdneho dvora Európskej Únie), z ktorého má vychádzať pri svojej rozhodovacej činnosti aj správca dane, považoval odvolací súd za potrebné konštatovať, že v posudzovanom prípade je na správcovi dane, aby zisťoval, či sa dodávateľ tovaru spoločnosť FAMAX s.r.o. dopustila podvodného konania, alebo nie. Až po doplnení skutkového stavu veci a vysporiadaní sa s návrhom žalobcu na predloženie prejudiciálnej otázky žalovaným, bude možné znova rozhodnúť. Skutočnosť, či žalobca ako daňový subjekt vedel, alebo mohol vedieť, že sa prijatím plnenia bude podieľať na plnení, ktoré je spojené s daňovým únikom alebo prípadne vedel alebo mohol vedieť, že ide o podvodné konanie, je dôkazným bremenom správcu dane. Je preto úlohou žalovaného, aby podľa vnútroštátnych procesných pravidiel obsiahnutých v daňovom poriadku overil, či došlo k takémuto zneužívajúcemu prípadne podvodnému konaniu u dodávateľa žalobcu prípadne aj u žalobcu samotného, a rovnako či žalobca o takomto konaní vedel alebo musel vedieť, prípadne aj že sa podvodného konania zúčastnil. Svoje závery žalovaný odôvodní aj v kontexte s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie, na ktorú žalobca poukázal v návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

4.28 V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžf/49/2010 zo dňa 30.06.2011. V uvedenom rozsudku najvyšší súd prijal záver, že skutočnosť, či daňový subjekt vedel alebo mohol vedieť, že sa prijatím plnenia bude podieľať na plnení, ktoré je spojené s daňovým únikom, je dôkazným bremenom správcu dane. V ďalšom konaní preto bude úlohou žalovaného, aby podľa vnútroštátnych pravidiel dokazovania overil, či došlo k takémuto zneužívajúcemu konaniu u dodávateľa žalobcu a či žalobca o takomto konaní vedel alebo musel vedieť. Najvyšší súd poukazuje na stanovisko žalovaného k žalobám, v ktorých žalovaný uvádza (strana 4, 5), že žalobca objektívne nepreukázal, že nevedel ani nemohol vedieť o zapojení do podvodného konania spoločnosti FAMAX s.r.o. Bratislava. Žalovaný dôkaznú povinnosť preniesol na žalobcu a požadoval od neho, aby predložil dôkazy, ktorými by preukázal, že nie je účastníkom podvodu, resp. aby preukázal, že nevedel alebo nemusel vedieť, že svojou kúpou sa zúčastní na plnení, ktoré je súčasťou podvodu. Uvedenou dôkaznou povinnosťou sa žalovaný ani správca dane vo vyrubovacom konaní nezaoberali. S poukazom na uvedené, súd návrh žalobcu na predloženie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na SD EÚ, zamietol.

4.29 Najvyšší súd tiež poukazuje na zistený stav veci, z ktorého vyplýva, že správca dane nespochybňuje existenciu tovaru samotného a ani to, že predmetný tovar bol dodaný žalobcom do iného členského štátu (na rozdiel od krajského súdu).

4.30 V ďalšom konaní bude preto povinnosťou žalovaného ustáliť, či celú prepravu hradil M. E. a či bola zahrnutá v cene tovaru - čo vyplýva z výpovede A. Q., alebo tak, ako uvádzal žalovaný že prepravca J&T transped, s.r.o., fakturoval celú dopravu z Hnevotína cez Nové mesto nad Váhom spoločnosti MADE GROUP, a.s., čo znamená, že spoločnosť MADE GROUP, a.s., vedela, že tovar bude dopravený do Viedne a dopravu aj zaplatila.

4.31 Z konštatovania žalovaného uvedeného v napadnutých rozhodnutiach je podľa názoru odvolacieho súdu sporné, či A. Q. bol kontaktnou osobou spoločnosti NOE Handels GmbH a či organizačne zabezpečoval celú prepravu tovaru z Čiech cez Slovensko až do Rakúska. Finančné orgány v ďalšom konaní tieto pochybnosti odstránia.

4.32 Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v

Trenčine podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a veci mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je žalovaný viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR (§ 250ja ods. 4 O.s.p.). Úlohou žalovaného bude doplniť dokazovanie v zhora naznačenom smere. Až po takto doplnenom skutkovom stave a právnom posúdení aj v kontexte s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie bude možné znova rozhodnúť vo veci.

4.33 O náhrade trov súdneho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c veta prvá a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 1x 70,- € za žalobu, 1x 70,- € za odvolanie, celkom 140,- € a trovy právneho zastúpenia:

1. Za tri úkony právnej služby:

- prevzatie a príprava zastupovania vrátane prvej porady s klientom 28.07.2014 - 134,00 €, režijný paušál 8,04 €,

- písomné podanie na súd (žaloba) 26.09.2014 - 134,00 €, režijný paušál 8,04 €,

- odvolanie proti rozsudku KS v Trenčine 13.08.2015 - 139,83 €, režijný paušál 8,39 €, celkom 432,30 €.

2. Daň z pridanej hodnoty 20% zo základu 432,30 € predstavuje spolu 518,76 €, poznámka: JUDr. E. Kostovčík je platiteľom DPH - IČ DPH SKI 020653249.

Rekapitulácia:

Tarifná odmena a režijný paušál 432,30 €

Náhrada výdavkov § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. 86,46 €

Trovy konania celkom 518,76 € + 140,- € = 658,76 €.

4.34 Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V tomto prípade bolo odvolacie konanie začaté pred 1. júlom 2016, Najvyšší súd SR preto procesne postupoval podľa Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.